

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 21/2021 23.05.2021

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

**Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie!
Święty Kościele we Wręczycy!**

„Niech chwała Pana trwa na wieki,
niech Pan się raduje z dzieł swoich.” (Ps 104, 31)

Radujmy się z tego, że Jezus i nas wybrał, byśmy pomogli Mu ratować ten świat przez budowanie żywych, apostołskich wspólnot Jego uczniów. Alleluja! Dajmy prowadzić się Duchowi, a nie ciału. ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

„Wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za nasz przekaz, za informacje, które podajemy, za kontrolę, której razem możemy dokonywać odnośnie do fałszywych wiadomości, demaskując je. Wszyscy jesteśmy wezwani, by być świadkami prawdy – aby pójść, zobaczyć i się podzielić.”

„Zaangażowanie na rzecz pokoju i braterstwa rodzi się zawsze oddolnie: każdy, w tym co małe, może wnieść swój wkład. Każdy może starać się być, w tym, co małe, budowniczym braterstwa, pracować nad odbudową tego, co zostało rozdzielone, zamiast podsycać przemoc.” (16.05) „Wszystkich mężczyzn i kobiety świata proszę o dobre używanie darów, które Pan nam powierzył, aby zachować i uczynić jeszcze piękniejszym Jego stworzenie.” (17.05) „Aby zapewnić naszemu wspólnemu domowi właściwą ochronę, musimy budować coraz szersze „my”, coraz bardziej współodpowiedzialne, mocno przekonani, że każde dobro czynione światu jest czynione dla obecnych i przyszłych pokoleń.” (18.05) „Podczas modlitwy, kiedy uświadamiamy sobie nasze rozproszenia, to co pomaga nam je zwalczyć, to pokorne ofiarowanie serca Panu, aby mógł je oczyścić i skupić na Nim.” „W tych dniach przygotowania do Uroczystości Pięćdziesiątnicy, proszę Pana o zesłanie nam darów Ducha Świętego, abyśmy z pokorą i radością mogli wytrwać w naszym życiu modlitwy, przezwyciężając trudności z mądrością i stałością.” (19.05) „Z okazji 500. rocznicy zranienia św. Ignacego w Pampelunie, zapraszam wszystkich do zjednoczenia się na drodze nawrócenia z pielgrzymem Ignacym, abyśmy mogli się odnowić w widzeniu wszystkich rzeczy nowymi w Chrystusie.” (20.05) „Życ powołaniem do bycia stróżem dzieła Boga jest podstawowym elementem uczciwego życia, nie stanowi czegoś opcjonalnego ani tym bardziej drugorzędowego wymiaru chrześcijańskiej egzystencji.” „Módlmy się wspólnie, wzywając Ducha Świętego, aby Izraelczycy i Palestyńczycy mogli otworzyć się na braterskie współistnienie.” (21.05)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w uroczystość Zesłania Ducha Świętego, prosimy Ojca, aby dokonał w sercach wiernych cudów, które zdziałał w początkach głoszenia Ewangelii.
2. Nabożeństwa majowe odbywają się pół godziny przed ostatnią Mszą św., a w sobotę o 8:30. Zapraszamy kochających Maryję.
3. W środę o 18:00 będziemy się modlić za nasze Mamy, żyjące i zmarłe.
4. Zapraszamy społeczności sąsiedzkie lub rodziny do zgłaszania się do przygotowania ołtarzy na „procesję Bożego Ciała”, która podobnie jak rok temu odbędzie się na terenie kościelnym.
5. Jutro będziemy przeżywać święto Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła, a we czwartek święto Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana. Zapraszamy na Msze św. za naszych księży i o nowe powołania.
6. Polecamy najnowszą „Niedzielę”, a w niej artykuł o wspólnotach charyzmatycznych oraz tekst ks. Guzowskiego o tym, jak działa Duch Święty.
7. W Oblubieńcu znajdziemy jedną z katechez św. Jana Pawła II o Duchu Świętym.
8. Bardzo dziękujemy i nadal prosimy o pomoc w spłaceniu zobowiązań finansowych za prace remontowe na plebanii, które były prowadzone od listopada do marca. Brakuje jeszcze niecałe 19000 zł.
9. Dziękujemy za ofiary na bieżące potrzeby kościoła i parafii. Na te cele Krystyna Pach, ks. Zenon Pawelak, rodzina Kandorów, Iwona Błaszczuk oraz dwóch ofiarodawców anonimowych przekazało w sumie 1500 zł. Pewna osoba na odnowienie figury Maryi stojącej przed plebanią ofiarowała 500 zł.
10. Zapraszamy dzieci z klas IV, V i VI do zgłaszania się na oazę wakacyjną na Jurze Krakowsko-Częstochowskiej w dniach 28.06-14.07.

Moc Ducha jest szczególnie potrzebna chrześcijaninowi naszych czasów

Katecheza św. Jana Pawła II, 1 lipca 1998 r.

opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/jan_pawel_ii/audiencje/ag_01071998.html

1. Gdy Duch Święty zstąpił na apostołów w dniu Pięćdziesiątnicy, «zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić» (Dz 2, 4). Możemy więc powiedzieć, że Kościół już w momencie swoich narodzin otrzymuje od Ducha w darze zdolność «głoszenia wielkich dzieł Bożych» (por. Dz 2, 11). Jest to dar ewangelizowania.

Fakt ten zakłada i ujawnia podstawowe prawo historii zbawienia: bez łaski i mocy Ducha Świętego nie można ewangelizować ani prorokować, nie można zatem w ogóle mówić o Bogu i w imieniu Boga. Posługując się analogią z zakresu biologii możemy powiedzieć, że podobnie jak nośnikiem ludzkiej mowy jest oddech, tak też słowo Boże jest przekazywane przez tchnienie Boga - przez Jego ruah czyli pneuma, którym jest Duch Święty.

2. Ten związek między Duchem Bożym i boskim słowem możemy dostrzec już

w doświadczeniu starożytnych proroków.

Powołanie Ezechiela opisane jest jako wlanie «ducha» w człowieka: «Rzekł [Bóg] do mnie: 'Synu człowieczy, stań na nogi. Będę do ciebie mówił'. I wstąpił we mnie duch, gdy do mnie mówił, i postawił mnie na nogi; potem słuchałem Tego, który do mnie mówił» (Ez 2, 1-2).

W Księdze Izajasza czytamy, że przyszły Sługa Pański ogłosi narodom Prawo właśnie dlatego, że Duch Pański spoczął na Nim (por. Iz 42, 1).

Według proroka Joela w czasach mesjańskich nastąpi powszechne wylanie Ducha: «I wyleję potem Ducha mego na wszelkie ciało» (Jl 3, 1); dzięki temu darowi Ducha «synowie wasi i córki wasze prorokować będą» (tamże).

3. Związek Duch-Słowo osiąga szczyt w Jezusie: On bowiem jest samym Słowem, które stało się ciałem «za sprawą Ducha Świętego». Zaczyna nauczać «w mocy Ducha» (por. Łk 4, 14n). W swym pierwszym wystąpieniu publicznym w Nazarecie odnosi do siebie fragment z Księgi Izajasza: «Duch Pański spoczywa na Mnie, (...) i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę» (Łk 4, 18). Jak podkreśla czwarta Ewangelia, misja Jezusa, «Tego, kogo Bóg posłał» i który «mówi słowa Boże», jest owocem daru Ducha, którego On otrzymał i którego udziela «z niezmierną obfitości» (por. J 3, 34). Gdy wieczorem w dniu Paschy Jezus ukazał się swoim uczniom w wieczerniku, dokonał bardzo wymownego gestu - «tchnął» na nich mówiąc: «Weźmijcie Ducha Świętego» (por. J, 20, 21-22).

Tym tchnieniem przeniknięte jest życie Kościoła. «Duch Święty jest rzeczywiście nadrzędnym podmiotem całej misji kościelnej» (*Redemptoris missio*, 21). Kościół głosi Ewangelię dzięki Jego obecności i zbawczej mocy. Zwracając się do chrześcijan w Tesalonikach, św. Paweł stwierdza: «nasze głoszenie Ewangelii wśród was nie dokonało się przez samo tylko słowo, lecz przez moc i przez Ducha Świętego» (1 Tes 1, 5). Św. Piotr określa apostołów jako «tych, którzy (...) głosili Ewangelię mocą (...) Ducha Świętego» (1 P 1, 12).

Co to jednak znaczy «ewangelizować w Duchu Świętym»? Syntetycznie można powiedzieć, że znaczy to ewangelizować w mocy, w nowości, w jedności Ducha Świętego.

4. Ewangelizować w mocy Ducha Świętego znaczy być obdarzonym tą mocą, która ujawniła się w najwyższym stopniu w ewangelicznej działalności Jezusa. Ewangelia mówi nam, że słuchacze zdumiewali się z Jego powodu, ponieważ «uczył ich (...) jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Piśmie» (Mk 1, 22). Słowo Jezusa wypędza złe duchy, ucisza burze, uzdrawia chorych, odpuszcza grzechy i wskrzesza umarłych.

Tę władzę Jezusa Duch przekazuje Kościołowi w paschalnym darze. Widzimy zatem apostołów pełnych parresia, czyli tej swobody, która pozwala im mówić o Jezusie bez lęku. Przeciwnicy dziwią się temu, «dowiedziawszy się, że są oni ludźmi nieuczonymi i prostymi» (Dz 4, 13).

Podobnie i Paweł dzięki darowi Ducha Nowego Przymierza może stwierdzić otwarcie: «Żyjąc przeto taką nadzieją, z jawną swobodą postępujemy» (2 Kor 3, 12).

Moc Ducha jest szczególnie potrzebna chrześcijaninowi naszych czasów, gdyż ma on dawać świadectwo wiary w świecie często obojętnym, a czasem nawet wrogim,

w którym bardzo silne są wpływy relatywizmu i hedonizmu. Tej mocy potrzebują nade wszystko głosiciele słowa Bożego, którzy mają wciąż na nowo głosić Ewangelię nie godząc się na kompromisy i na fałszywe uproszczenia, ale przepowiadając prawdę Chrystusową «w porę i nie w porę» (por. 2 Tm 4, 2).

5. Duch Święty sprawia również, że przepowiadanie pozostaje zawsze nowe i aktualne, nie dopuszczając, aby przerodziło się w jałowe powtarzanie formuł i bezduszne stosowanie metod. Głoszący słowo Boże powinni bowiem być na służbie «Nowego Przymierza», ono zaś nie jest przymierzem «lityry», która zabija, lecz przymierzem «Ducha» Ożywiciela (por. 2 Kor 3, 6). Przepowiadanie nie ma narzucać «jarzma przestarzałej lityry», lecz głosić «służbę w nowym duchu» (por. Rz 7, 6). Wymóg ten jest dzisiaj szczególnie ważny dla «nowej ewangelizacji». Będzie ona naprawdę «nowa» pod względem rozmachu, metod, środków wyrazu, jeśli głoszący wielkie dzieła Boga i przemawiający w Jego imieniu będzie najpierw służył Bogu i podda się kierownictwu Ducha Świętego. Fundamentalne znaczenie ma zatem kontemplacja, polegająca na słuchaniu i modlitwie. Jeśli głoszący słowo nie modli się, będzie ostatecznie «głosił samego siebie» (por. 2 Kor 4, 5), a jego słowa sprowadzą się do «światowej gadaniny» (por. 2 Tm 2, 16).

6. Na koniec, Duch wspomaga Kościół i pobudza go do ewangelizowania w jedności i do budowania jedności. Zesłanie Ducha Świętego nastąpiło w dniu, kiedy uczniowie «znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu» (Dz 2, 1) i «trwali jednomyślnie na modlitwie» (Dz 1, 14). Po otrzymaniu Ducha Świętego Pior przemawia po raz pierwszy do tłumu, «stając razem z Jedenastoma» (por. Dz 2, 14): jest to obraz jednomyślnego przepowiadania, które powinno takim pozostać nawet wówczas, gdy głoszący słowo są rozproszeni po świecie.

Przepowiadanie Chrystusa pod kierownictwem jednego Ducha u progu trzeciego tysiąclecia oznacza, że wszyscy chrześcijanie powinni włączyć się ofiarnie i czynnie w dążenie do pełnej jedności. Wielkie dzieło ekumenizmu trzeba wspomagać wciąż odnawianą nadzieją i konkretnym działaniem, chociaż jego owoce są zależne od woli Ojca, który żąda od nas, byśmy z pokorą przyjmowali Jego zamiary i byli zawsze otwarci na wewnętrzne natchnienia Ducha.

Do Polaków uczestniczących w audyencji generalnej:

«Który się począł z Ducha Świętego, narodził się z Maryi Panny» - tymi słowami wyznajemy naszą wiarę w tajemnicę wcielenia Syna Bożego. Można powtórzyć te same słowa o Kościele, «który się począł z Ducha Świętego, narodził się z Maryi Panny». Kościół począł się z Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy i stale się poczyną z Ducha Świętego wszędzie, na całym świecie, również w Polsce, w wszystkich diecezjach, w waszych parafiach.

Duch Święty działa i posługując się ludźmi, różnymi ludźmi, sprawia narodziny Kościoła. Nazywamy to ewangelizacją, nową ewangelizacją.

A przy tym jest obecna Matka Najświętsza, która była obecna w wieczerniku, w dniu Zielonych Świąt.

Życzę wam, ażeby Kościół Święty stale na nowo rodził się na naszej polskiej ziemi, w obliczu bliskiego już kresu drugiego tysiąclecia i początku trzeciego. Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Świadectwo Niepokornego, cz. 1

Wypowiedź Czcigodnego Sługi Bożego ks Franciszka Blachnickiego w czasie Tygodnia Eklezjologicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, w ramach sesji zatytułowanej „Świadectwo niepokornych”.

Wybierając się wczoraj wieczorem na to spotkanie z Zakopanego, nie bardzo wiedziałem, czego tutaj będą ode mnie chcieli. Wiedziałem tylko, że ma to być wypowiedź w ramach Tygodnia Eklezjologicznego odbywającego się pod hasłem: „Godzina polskiego chrześcijaństwa”.

Wiedziałem, że ma to być wypowiedź w dniu poświęconym tematowi: „Chrześcijanin - człowiek ryzyka”. No i wreszcie wiedziałem, że trzeba się pokornie zaprezentować wśród niepokornych. Dzisiaj dowiedziałem się jeszcze, że ma to być forma świadectwa.

Świadectwo może być różne: może to być świadectwo o swoim życiu, o działaniu Boga w nim, świadectwem może być również przedstawienie swoich przekonań, pewnych zasad, którym się służy, które człowiek stara się realizować w swoim życiu. Trudno tutaj dać jakieś pełne, systematyczne świadectwo, bo na to nie pozwalają ramy czasowe. Więc będzie ono miało charakter trochę może migawkowy. Chciałbym jednak utrzymać się w linii tematu Tygodnia Eklezjologicznego i dnia dzisiejszego.

Zaintrygowało mnie to słowo: chrześcijanin - człowiek ryzyka. Zastanawiałem się trochę nad słowem ryzyko w tym kontekście. Co to jest ryzyko? Działanie, które człowieka podejmującego to działanie naraża na utratę pewnych wartości. W jakim sensie można mówić o chrześcijaninie jako o człowieku ryzyka? Chrześcijanin to człowiek wiary; wiara to uchwycenie wartości najwyższych, ostatecznych; wiara to jest pewna, najpewniejsza droga uchwycenia wartości. I w tym sensie wiara wyklucza wszelkie ryzyko. Wiara eliminuje ryzyko, albo inaczej, wszelkie ryzyko jest poza wiarą. Dla chrześcijanina jest właściwie tylko jedno ryzyko, ryzyko utraty wiary, albo też, ryzyko wiary niekonsekwentnej, wiary, która jest deklarowana, ale która nie ma pokrycia w życiu, wiary, która nie staje się życiem, zasada życia, które nie jest poddane życie, życie w znaczeniu życia osobowego, które polega na stałym wybieraniu i realizowaniu wartości.

Dlaczego tak często spotykamy się z wiarą niekonsekwentną?

Dlatego, że brak nam odwagi wiary. Wiara nie idzie w parze z odwagą i to jest chyba cały problem niewiary ludzi wierzących. Kiedy mówimy o niewierze, to myślimy o ateistach, ale ważniejszy problem to jest niewiara wierzących. Bo ateizm, to już jest jakaś konsekwencja. Jesteśmy od lat świadkami nieustannych kompromisów w dziedzinie wiary wskutek braku odwagi, wskutek braku konsekwencji. Musimy zanotować skutki nieustannych kompromisów. Postępująca dechrystianizacja, coraz więcej ludzi w Polsce jest niewierzących, niepraktykujących. Załamanie się naszego narodu pod względem moralnym, pod względem prężności biologicznej, załamanie się, które w tej chwili, jak to powiedział Ojciec Święty w

liście pożegnalnym do Polaków z dnia 23.10.1978: „zagroza aż egzystencji naszego narodu”. I dlatego chyba to jest nam najbardziej potrzebne: odwaga wiary. Nie lękajcie się! Nie lękajcie się iść drogą wiary, nie lękajcie się zawierzyć Bogu, zawierzyć Słowu Bożemu.

Jeżeli moja wypowiedź ma być świadectwem o jakimś darze otrzymanym od Boga, o darze otrzymanym przeze mnie osobiście, a dzisiaj można powiedzieć o darze, który jest dany pewnej społeczności, pewnemu ruchowi, to można by ten dar tak właśnie scharakteryzować: jako dar odwagi wiary. Tu może dygresja osobista. Mój przedmówca, pan prof. Fijałkowski powiedział, że jest z natury człowiekiem nieśmiałym. Mogę to samo i o sobie powiedzieć. Pamiętam, że w moim dzieciństwie to był mój największy problem, moja wrodzona nieśmiałość i brak odwagi. Ale wydaje mi się, że szkoła harcerska dużo mi dała pod tym względem. A potem, przypominam sobie, były takie przygody wojenne, które dzisiaj mają dla mnie wymowę pewnego symbolu. Bo kiedy uczestniczyłem w kampanii wrześniowej jako młody podchorąży, jeszcze w czynnej służbie wojskowej, kilka razy przeżywałem sytuację paniki, która ogarniała całe, w jednym miejscu zebrane wojsko. Wojsko stłoczone gdzieś na drodze, w wiosce, zmęczone, a tu nagle bombardowanie, ostrzeliwanie i wszyscy zaczynają na oślep uciekać w szalonym pędzie, wszystko rzucają. To jest panika. Coś strasznego. Kilka razy to przeżywałem i zawsze jakoś dziwnie reagowałem. Nawet nie wiem, skąd mi się to wzięło, wiem że zawsze był we mnie wtedy jakiś głos: zostań na miejscu. Nie idź za tą masą uciekającą, nie poddawaj się tej panice. A potem głos: idź w stronę przeciwną, zobacz, przed czym oni uciekają, czy naprawdę jest przed czym uciekać. Bo panika jest często ślepa, to ucieczka nie wiadomo przed czym. Gdy człowiek się wyłączył z tej paniki i spróbował dojść przyczyny, to okazywało się, że strach ma wielkie oczy, zwykle nieprzyjaciela nie było tam właśnie, skąd wszyscy uciekali. Wydaje mi się, że bardzo często dzisiaj znajdujemy się w takiej sytuacji. Panuje powszechny lęk, powszechny strach i kiedy spróbujemy się zastanowić nad tym, dlaczego i czego się właściwie boimy, trudno znaleźć wtedy jakąś rozumną odpowiedź.

Odwaga wiary jest szczególnym darem Bożym, darem, który otrzymaliśmy w naszym Ruchu Światło-Życie. Jest to równocześnie dar ogromnie w tej chwili nam potrzebny, dlatego dzielę się tym, bo uważam, że po to otrzymaliśmy ten dar, żeby nim się dzielić i żeby innym ukazywać tę wspaniałą drogę i tak prostą drogę, z którą wiąże się tyle radości. Droga odwagi wiary. W czym się ta odwaga wiary wyraża?

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 23.05 – Uroczystość Zesłania Ducha Świętego

7:30 † Franciszka Szewczyka od sąsiadów z ul. Śląskiej

8:45 † Kazimierza Lechowskiego od żony Ewy

10:00 † Sabinę (r.) i Emilianą Soluchów

12:00 Za parafian

16:30 **Nabożeństwo majowe**

17:00 † Marcjanę, Władysława, Józefa, Alfredę i Stanisława Czapników,
Anę i Piotra Gładyszów

Poniedziałek 24.05 – Święto Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła

17:00 Rocznica Pierwszej Komunii św. Darii, Nikoli i Dawida

18:00 † Mariannę, Józefa, Bronisława i Czesława Mastalerzów, Krystynę i Edwarda Matułów, Andrzeja Matysiaka, Eleonorę i Antoninę Raczyńskich

Wtorek 25.05

17:00 O Boże błogosławieństwo i owoce pracy dla parafian z ul. Długiej

18:00 † Piotra Szymakowskiego od Tomasza z rodziną

Środa 26.05 – Wspomnienie św. Filipa Neri, prezbitera

7:00 † Władysławę Dobosz od uczestników pogrzebu

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O oddalenie epidemii koronawirusa oraz za zarażonych, ich rodziny i Służbę Zdrowia
- 3.) O Boże błogosławieństwo dla wszystkich Mam, aby były coraz bardziej podobne do Maryi, a dla zmarłych o życie wieczne
- 4.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 5.) O powrót do zdrowia dla ks. Andrzeja Kuliberdy, Marii, Wiesi, Karoliny, Agaty, Krystyny, Karoliny, Emilii, Józefa, Stefana i Ewy
- 6.) O cud uzdrowienia dla siostrzenicy oraz łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 7.) † Józefę (17 r.) i Antoniego Kweców, Ignacego, Marcjanę, Bronisławę, Władysława, Romana i Teresę Soluchów
- 8.) † Edwarda Sygudę (2 r.)
- 9.) † Zofię Małczak od Eweliny i Krzyśka
- 10.) † Ryszarda Matyję od chrześnicy Zofii z rodziną
- 11.) † Franciszka Szewczyka od syna Andrzeja z żoną Jolantą
- 12.) † Andrzeja Jajszczyka od siostry Lili z rodziną
- 13.) † Ryszarda Dawidowicza od rodziny Czochara
- 14.) † Eugeniusza Ogłazę od syna Jana z żoną
- 15.) † Małgorzatę i Jerzego Czapników, Wacława Szewczyka
- 16.) † Lucjana (49 r.), Janinę i Eufrozynę Soluchów
- 17.) † Hanię-Grażynę Pawłowską od syna Krzysztofa z żoną Ewelina

Czwartek 27.05 – Święto Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana

7:00 O nowe powołania do święceń kapłańskich z naszej parafii

18:00 Za żyjących i zmarłych kapłanów pochodzących z naszej parafii i posługujących w niej przez całą jej historię

Piątek 28.05

17:00 Za parafian z ul. Częstochowskiej o Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski, a dla zmarłych o wieczny odpoczynek

18:00 † Arkadiusza Rybaka od Joanny i Dawida Karboniaków

18:40 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy** (do 21:30)

Sobota 29.05 – wspomnienie św. Urszuli Ledóchowskiej, dziewicy

9:00 O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Bartosza i jego rodziny

18:00 † Edwarda Lamika (13 r.)

Niedziela 30.05 – Uroczystość Trójcy Przenajświętszej

7:30 † Helenę (16 r.) i Jana Ptaków oraz ich rodziców

8:45 † Kazimierza Lechowskiego od Marii i Bronisława Jelonków z rodziną

10:00 † Bartosza Flaka

12:00 O Boże błogosławieństwo i świętość dla Julii z okazji 18.urodzin

O Boże błogosławieństwo i wzrost miłości do Jezusa dla Marii Rity Matysiak z okazji Pierwszej Komunii św.

16:30 **Nabożeństwo majowe**

17:00 † Andrzeja Jajszczyka od siostry Elżbiety z mężem i Przemkiem, jego chrześniakiem

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 8:45, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie 7:00 i 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 19:15 – 21:00

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 6:50; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 11:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania młodych ze słowem Bożym – środa o 19:20,

Akcja Katolicka – pierwszy poniedziałek miesiąca o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881